

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-שמאי	מירא												
ולוקמא איפכא													ה.
כיון דאיכא לאוקומי לקולא ולהומרא - לחומרא מוקמינן.												◊	ה.
שאם תראה שלא בשעת וסתה - מטמאה מעת לעת	קתני:												< ה.
טעמא - דאשה שיש לה וסת הוא, דפליגי רבנן בין כתמה לראיתה, הא שאר נשים שאמרו חכמים דיון שעתו - כתמן כראיתן													ה.
מני													ה.
רבי חנינא בן אנטיגנוס היא													ה.
כל הנשים כתמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן כראיתן חוץ מתינוקת שלא הגיע זמנה לראות שאפילו סדינן שלה מלוכלכין בדם אין חוששין לה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי חנינא בן אנטיגנוס:												ה.
ומי אית ליה לרבי חנינא כתם כלל?													ה.
כל הנשים כתמן טמא, ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן - כתמן טמא	והתניא: [ת"ק]												ה.
נשים שאמרו חכמים דיון שעתן - אין להן כתם	ר' חנינא בן אנטיגנוס:												ה.
מאי לאו אין להן כתם כלל													ה.
לאו אין להן כתם למפרע אבל יש להן כתם מכאן ולהבא													ה.
מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע?													ה.
אין, ר"מ היא, דחמייר גבי כתמים:													ה.
כל הנשים כתמן טמא למפרע, ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן - כתמן טמא למפרע - דר"מ	והתניא: [ר"מ]												ה.
נשים שאמרו חכמים דיון שעתן - כתמן כראיתן. ותינוקת שהגיע זמנה לראות - יש לה כתם, ושלא הגיע זמנה לראות - אין לה כתם. ואימתי הגיע זמנה לראות - משהגיעו ימי הנעורים.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:												ה.
והמשמשת בעדים כו'.													< ה.
עד שלפני תשמיש - אינו ממעט כפקידה.	רב יהודה אמר שמואל:												ה.
מ"ט?													ה.
מתוך שמהומה לביתה.	רב קטינא:												ה.
וכי מהומה לביתה מאי הוי?													ה.
מתוך שמהומה לביתה - אינה מכנסת לחורין ולסדקין.													ה.
המשמשת בעדים - הרי זו כפקידה	תנן:												ה.
מאי לאו: חד לפני תשמיש, וחד לאחר תשמיש?													ה.
לא, אידי ואידי - לאחר תשמיש, ואחד לו ואחד לה													ה.
דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים, אחד לו ואחד לה.	כדתנן:												ה.
האי מאי? אי אמרת בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש - איצטריך, סד"א: מתוך שמהומה לביתה - לא בדקה שפיר, קמ"ל: הרי זו כפקידה. אלא אי אמרת: אידי ואידי לאחר תשמיש - פשיטא													ה.
מהו דתימא: שמא תראה טפת דם כחרדל, ותחפנה שכבת זרע - קמ"ל.													ה.
ואיבעית אימא: שתי בדיקות אצרכוה רבנן, חד - לפני תשמיש, וחד - לאחר תשמיש, וכי קתני הרי זו כפקידה - אלאחר תשמיש.													ה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא המשמשת קתני											ז		ה.		
תני: ומשמשת.											!	◇	ה.		
ממעטת על יד מעת לעת.													ה. <		
השתא מעת לעת ממעטת, מפקידה לפקידה מיבעיא												ז	ה.		
מהו דתימא: מעת לעת - חשו בה רבנן לפסידא דטהרות, אבל מפקידה לפקידה - לא, קמ"ל.												!	◇	ה:	
כיצד דיה שעתה וכו':													ה. <		
למה לי למיתני היתה יושבת במטה, ועסוקה בטהרות? ליתני היתה עסוקה בטהרות ופרשה וראתה												ז	ה:		
הא קמ"ל: טעמא - דדיה שעתה, הא מעת לעת - מטה נמי מטמיא.												!	◇	ה:	
מסייע ליה לזעירי												■	ה:		
מעת לעת שבנדה - עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים.	דאמר זעירי:											■ ■	◇	ה:	
מכדי האי מטה דבר שאין בו דעת לישאל הוא, וכל דבר שאין בו דעת לישאל - ספקו טהור												ז	◇	ה:	
כשהברותיה נושאות אותה במטה, דהויא ליה יד חברותיה.	תרגמה זעירי:											!	◇	ה:	
ספק טומאה הבאה בידי אדם - נשאלין עליה	והשתא דא"ר יוחנן:											■ !	◇	ה:	
אפי' בכלי מונח ע"ג קרקע כמי שיש בו דעת לישאל - אע"פ שאין חברותיה נושאות אותה במטה.												!	◇	ה:	
ספק טומאה הבאה בידי אדם - נשאלים עליה, אפי' בכלי המונח על גבי קרקע כמי שיש בו דעת לישאל.	גופא, א"ר יוחנן:												■	◇	ה:
היה מתעטף בשליתו וטהרות וטומאות בצדו, וטהרות וטומאות למעלה מראשו ספק נגע ספק לא נגע - טהור, ואם אי אפשר אא"כ נגע - טמא.	מיתבי: [ת"ק]											◆ ■ ז	◇	ה:	
אומרים לו שנה ושונה.	רשב"ג:											◆ ■ ז	◇	ה:	
אין שונים בטהרות	אמרו לו:											■	ז	ה:	
אמאי? הא ספק טומאה הבאה בידי אדם הוא												ז	ה:		
בר מיניה דההיא												!	ה:		
ברשות היחיד - ספקו טמא, ברשות הרבים - טהור.	דתני רב הושעיא:											■ !	◇	ה:	
מעת לעת שבנדה - עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים.	גופא, אמר זעירי:												■	◇	ה:
איני, והא כי אתא אבימי מבי חזאי, אתא ואייתי מתניתא בידיה:												ז	ה:		
מעת לעת שבנדה - משכבה ומושבה כמגעה.	[מתניתא]											■ ז	◇	ה:	
מאי לאו: מה מגעה לא מטמא אדם - אף משכבה לא מטמא אדם												ז	ה:		
ותסברא? קל וחומר הוא, ומה לי חרס המוקף צמיד פתיל, הניצול באוהל המת - אינו ניצול במעת לעת שבנדה משכבות ומושבות, שאינן ניצולין באהל המת - אינו דין שאין ניצולין במעת לעת שבנדה?	רבא:											!	◇	ה:	
והא אבימי מבי חזאי מתניתא קאמר												ז	ה:		
אימא: משכבה ומושבה - כמגע עצמה, מה מגע עצמה - מטמא אדם לטמא בגדים, אף משכבה ומושבה - מטמא אדם לטמא בגדים.	[רבא]											!	◇	ה:	